

**R O M Â N I A**  
**TRIBUNALUL SUCEAVA**  
**SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**  
**S E N T I N Ț A    N R . 3235**  
**ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 29 NOIEMBRIE 2007**  
**PREȘEDINTE :**  
**JUDECĂTOR :**  
**GREFIER :**

Pe rol, pronunțarea asupra acțiunii având ca obiect „anulare act de control și impozite”, formulată de **reclamanta SC SRL Suceava**, sediul în str. , nr. 27, jud. Suceava, în contradictoriu cu **părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE Suceava**.

Dezbaterile asupra cauzei de față au avut loc în ședința publică din data de , concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată se parat și care face parte integrantă din rezoana și când, din lipsă de timp pentru deliberare, pronunțarea a fost amânată întru astăzi,

După deliberare,

**T R I B U N A L U L**

Asupra acțiunii de față, constată:

Prin cererea adresată acestei instanțe la data de și înregistrată b nr. , reclamanta SC SRL Suceava, în numele și ntru SC SRL Suceava – societate radiată ca urmare a zinii prin absorbtie a acesteia cu SC SRL - în contradictoriu părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, a formulat contestație potrivă deciziei de impunere nr. și a raportului de spectie fiscală nr. din aceeași dată, solicitând anularea deciziei și a obligațiilor de plată cuprinse în acesta.

În motivarea acțiunii, a arătat că, în primul rând, prin decizia a cărei îlare a solicitat-o, s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei lei reprezentând: lei – contribuție la fondul privind protecția socială a persoanelor cu handicap, lei – majorări de întârziere și lei penalități de întârziere, obligațiile de plată fiind stabilite ca urmare a respectării obligațiilor prev. de art. 42 și 43 din O.U.G. nr. 102/1999 cu dificările și completările ulterioare, respectiv Legea nr. 519/2002 și Legea nr. /2004.

În al doilea rând, potrivit art. 43 al. 2 din O.U.G. nr. 102/1999, sunt exptați de la plata obligatorie prev. de alin. 1 agentii economici, autoritățile și instituțiile publice care fac dovada că au solicitat trimestrial la agențiile județene ocupare a forței de muncă, repartizarea de persoane cu handicap, calificate în

meserile respective și că acestea nu au repartizat astfel de persoane în vederea angajării, reclamanta încadrându-se în această excepție, în sensul că nu avea obligația de a contribui la fondul destinat persoanelor cu handicap, întrucât a făcut toate demersurile pentru a angaja astfel de persoane, precizând că a participat la toate bursele locurilor de muncă pentru persoane cu handicap, organizate de A.J.O.F.M. ( aspect confirmat prin adresa nr. ) și a încercat să găsească astfel de persoane prin pârghii proprii.

În al treilea rând, indiferent de demersurile făcute, nu s-a reușit găsirea de persoane cu handicap care să fie angajate, întrucât în baza de date a A.J.O.F.M. nu figurează astfel de persoane care să aibă calificarea necesară în vederea angajării de către societatea reclamantă.

În drept, și-au întemeiat cererea pe dispozițiile O.U.G. nr. 102/1999, Legea nr. 519/2002, Legea nr. 343/2004 și O.G. nr. 92/2003.

În dovedirea acțiunii, au depus la dosar o serie de înscrișuri.

Prin întâmpinarea formulată la termenul din , părâta a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, întrucât, în primul rând, pentru perioada , în unele cazuri societatea reclamantă nu a înregistrat, constituit, declarat și virat obligația la fondul pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap datorat conform O.U.G. nr. 102/1999, Legea nr. 519/2002 și Legea nr. 343/2004 și, în al doilea rând, din verificările efectuate, rezultă faptul că reclamanta nu a solicitat în fiecare trimestru – așa cum prevăd disp. art. 43 al. 2 din O.U.G. nr. 102/1999 – repartizarea de persoane cu handicap, aceasta neputând fi exonerată de la plata acestei obligații către bugetul general consolidat pentru trimestrele: din anul și din anul .

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În baza raportului de inspecție fiscală nr. din , a fost emisă decizia de impunere nr. din aceeași dată emise de DGFP Suceava, prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de lei reprezentând: lei – contribuție la fondul privind protecția socială a persoanelor cu handicap, lei – majorări de întârziere și lei – penalități de întârziere, obligațiile de plată fiind stabilite ca urmare a nerespectării obligațiilor prev. de art. 42 și 43 din O.U.G. nr. 102/1999 cu modificările și completările ulterioare, respectiv Legea nr. 519/2002 și Legea nr. 343/2004.

Împotriva acestei decizii, reclamanta a formulat contestație la organul emitent, contestație ce a fost respinsă prin decizia nr. din , cu motivarea că, în primul rând, în anumite perioade din intervalul , societatea reclamantă nu a angajat persoane cu handicap în numărul stabilit de lege și, în al doilea rând, aceasta nu a făcut dovada că a solicitat trimestrial de la agențiile județene de ocupare a forței de muncă repartizarea de persoane cu handicap calificate în meserile respective și că acestea nu au repartizat astfel de persoane în vederea angajării.

(1) Persoanele juridice care au un număr de cel puțin 100 de angajați au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați.

(2) Persoanelor cu handicap angajate cu contract individual de muncă li se asigură toate adaptările și înclesirile necesare pentru înlăturarea oricărora impedimente în activitatea pe care o desfășoară.", iar, conform art. 43 din aceeași ordonanță "(1) Persoanele juridice care nu respectă prevederile art. 42 alin. (1) au obligația de a plăti lunar către bugetul de stat o sumă egală cu salariul minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap.

(2) Sunt exceptate de la plata obligatorie prevăzută la alin. (1) persoanele juridice care fac dovada că au solicitat trimestrial la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă repartizarea de persoane cu handicap."

În spăta de față, reclamanta nu a făcut dovada că : în primul rând, a angajat persoane cu handicap cu contract individual de muncă în procentul legal menționat și, în al doilea rând, a solicitat trimestrial la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă repartizarea de persoane cu handicap, după cum rezultă din adresa nr. 3 din Agenției județene pentru ocuparea forței de muncă Suceava, potrivit căreia nu s-ar fi adresat acesteia în trimestrul al doilea al anului și în primul și al doilea trimestru al anului .

Întrucât societatea reclamantă a încălcăt dispozițiile legale menționate, în mod corect, organul constatator a emis decizia de impunere contestată.

Față de aceste considerente, tribunalul apreciază că hotărârea primei instanțe este temeinică și legală, motiv pentru care, în temeiul art. 312 alin. 1 din C. pr. Civilă, va respinge recursul ca nefondat.

### PENTRU ACESTE MOTIVE

### ÎN NUMELE LEGII

### HOTĂRÂŞTE:

Respinge, ca nefondată, acțiunea având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”, formulată de **reclamanta** , adresați Agenției Naționale de PL Suceava, cu sediul în str. , jud. Suceava, în contradictoriu cu părâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE Suceava.**

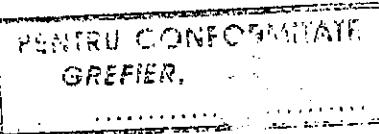
Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 29 noiembrie .

Președinte,

Judecător,

Grefier,



Red.

Tehnored.

4 ex. - 2 ianuarie 2003